

درمان شکستگی:

درمان این شکستگی عمل جراحی و فیکس کردن محل شکستگی با پیچ و پلاک است.

✓ آموزش به بیمار و خانواده:

بسیاری از افراد مسنی که دچار شکستگی ناحیه اینترتروکانتریک استخوان ران می شوند به علت کهولت سن و یا داشتن بیماری های دیگر مانند فشار خون، بیماری قلبی یا دیابت، ریسک جراحی بالایی دارند. در بسیاری از این موارد ممکن است به علت ترس از خطر جراحی، بیمار یا همراهان وی در تصمیم برای عمل جراحی مردد باشند. این را باید دانست که عمل نکردن این بیماران می تواند در بسیاری از آنها موجب بروز عوارضی مانند زخم بستر، عفونت ادراری و ریوی و لخته شدن خون در اندام تحتانی شود که می تواند باعث مرگ آنها شود. همچنین افراد مسن با حتی چند روز استراحت در بستر و راه نرفتن ممکن است توانایی راه رفتن خود را برای همیشه از دست بدهند (به علت ضعیف شدن سریع عضلات لگن) بنابراین در این بیماران توصیه کلی این است که به محض تشخیص شکستگی و در اولین فرصت، اقدامات طبی برای کنترل عوامل خطر ساز مانند فشار خون یا دیابت انجام شده و بیمار تحت عمل جراحی قرار گیرد مگر اینکه وضعیت بیماری های داخلی بیمار آنقدر خطیر باشد که امید چندان به زنده ماندن وی بعد از جراحی نباشد.

علائم شکستگی:

بیمار معمولاً فرد مسنی است که به دنبال زمین خوردن توانایی ایستادن و راه رفتن را از دست داده است.

بیمار درد شدیدی در ناحیه ی لگن و کشاله ی ران احساس می کند که با فشار موضعی به ناحیه ی شکستگی یا با حرکت دادن اندام تحتانی بیشتر می شود.

در افراد خیلی ناتوان به خصوص آنهایی که قوای ذهنی شان قدری تحلیل رفته است مهمترین علامت شکستگی ناتوانی در راه رفتن است نه درد. در سنین بالا نمی توان حساب زیادی روی درد به عنوان علامت شکستگی باز کرد. در فرد مسنی که تا حال راه می رفته و ناگهان توانایی راه رفتن خود را از دست داده است باید به این شکستگی شک کرد.

در معاینه ی بیماران دیده می شود که اندام تحتانی طرف مبتلا قدری کوتاه تر شده است به این صورت که اگر هر دو اندام تحتانی این بیماران را در حالت خوابیده به پشت به هم بچسبانیم می بینیم پاشنه ی یک پا قدری بالاتر از پای دیگر قرار گرفته است. اندام تحتانی مبتلا در این بیماران در حالت استراحت و دراز کشیده به پشت، به سمت بیرون چرخیده است. شدت این کوتاهی اندام و چرخش پا به خارج، بیش از چرخش به خارج در شکستگی گردن استخوان ران است.

شکستگی های اینترتروکانتریک یا قسمت پایین گردن استخوان ران، جزء شکستگی های اطراف مفصل ران بوده و در دسته ی شکستگی های لگن قرار می گیرند.

علت شیوع این نوع شکستگی، به خصوص در خانم ها بعد از سن یائسگی، پوکی استخوان است و ممکن است این پوکی، استخوان را به حدی ضعیف کند که با یک زمین خوردن ساده دچار شکستگی شود.

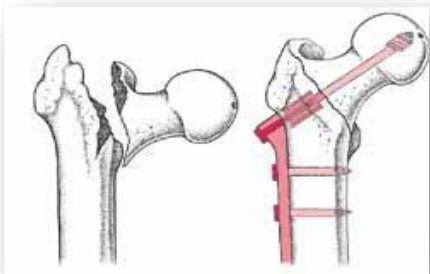
این شکستگی، ممکن است در جوانتر ها و به دنبال ضربات شدیدتر مانند تصادف اتومبیل ایجاد شود.

بیمارستان خصوصی شمس

شکستگی قسمت پایین گردن

استخوان ران

تهیه و تنظیم :

فریبا کموری سرپرستار بخش زنان کودکان

مهتاب مبصری کارشناس پرستاری

رباب پذیرش کارشناس بهبود کیفیت

تأیید کنند: آقای دکتر جلیل شریبانیلو متخصص ارتوپدی

تاریخ تدوین: اسفند 1398

تاریخ بازنگری: مرداد 1400

در صورت عدم استفاده از غذا در زمان مقرر، مواد غذایی را در یخچال بخش قرار دهید.

از دستکاری زخم پرهیز نموده و در صورت بروز هرگونه مشکل پرستار بخش را مطلع نمایید

جهت دفع ظروف غذا، جعبه ی شیرینی، باقیمانده مواد غذایی و سایر زباله های غیر عفونی از سطل زرد استفاده نکنید.

عدم استعمال دخانیات در بیمارستان به منظور بهبود هر چه سریع تر بیماری و جلوگیری از آلودگی هوا.

از آوردن پتو، بالش و هرگونه زیر انداز خودداری کنید. در زمان بستری در بخش با صدای آرام صحبت کنید تا باعث مزاحمت دیگران نشوید.

منابع:

آموزش به بیمار و خانواده 1388 - چاپ اول - فاطمه غفاری؛ زهرا فتوکیان
<http://www.iranorthoped.ir/fa/news/97>

تکات بهداشتی درمانی پیشگیرانه مهمی که بیماران در طول بستری در این بخش بایستی رعایت کنند:

شستن به موقع دستها با آب و صابون بعد از استفاده از سرویس بهداشتی، قبل از صرف غذا و در صورت مشاهده هرگونه آلودگی واضح در دست ها.

رعایت بهداشت فردی، شستشوی به موقع سر و بدن برای جلوگیری از ایجاد بوی نامطبوع در بدن

استفاده از ظروف مربوط به ادرار و مدفوع به صورت شخصی، شستشوی مناسب آن پس از هر بار استفاده

تمیز و مرتب نگه داشتن فضای اطراف خود و جلوگیری از قراردادن هرگونه وسیله شخصی مستقیماً روی زمین.

استفاده از میز غذا هنگام صرف غذا و عدم استفاده از ظرف غذا مستقیماً بر روی تخت

